Krimināllietas Nr.19520335523
Lietas arhīva Nr. K73-0569-24/1
ECLI:LV:ZRT:2024:0408.19520335523.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2024. gada 8.aprīlī

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese L.France,
piedaloties prokuroram A.Persidskim,
aizstāvei G.Bergai,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ (turpmāk-/pers. A/), vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajai tika nodarīts smags miesas bojājums.

2023. gada 14. augustā plkst. 5.33 /pers. A/ vadīja automašīnu */TL marka/*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, /maršruts/pusi.

Tuvojoties neregulējamai gājēju pārejai, /pers. A/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 145. punkta prasības, neapturēja transportlīdzekli pirms gājēju pārejas, lai dotu ceļu gājējai /pers. B/ (turpmāk-/pers. B/), kas šķērsoja brauktuvi pa gājēju pāreju no kreisās uz labo pusi attiecībā pret /pers. A/ vadītā transportlīdzekļa braukšanas virzienu, kā rezultātā /pers. A/ ar transportlīdzekļa priekšējo daļu uz neregulējamas gājēju pārejas uzbrauca gājējai /pers. B/, nodarot viņai miesas bojājumus.

Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanas un sadursmes rezultātā /pers. A/ nodarīja gājējai /pers. B/ smagus miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai: labā apakšstilba sasitumu ar sisti-plēstu brūci vidējā 1/3-daļā ārēji-priekšējā virsmā, apakšstilba abu kaulu vaļēju šķembainu lūzumu vidējā 1/3-daļā, galvas sasitumu ar ādas nobrāzumu un mīksto audu pietūkumu pieres apvidū labajā pusē, sistu brūci pakauša rajonā.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 260. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam uzrādītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas atzina pilnīgi, neapstrīdēja noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju un izdarīšanas faktiskos apstākļus, cietušās /pers. B/ pieteiktās mantiskā un morālā kaitējuma kompensācijas neatzina.

Pēc procesa dalībnieku uzklausīšanas, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo daļu nolēma neveikt pilnu pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, bet pārbaudīt pierādījumus daļā par cietušās pieteikto kaitējuma kompensāciju, vienlaikus izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, t.i., ka šādu spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem.

[3] Tiesa atzīst par pilnībā pierādītu /pers. A/ vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu šajā daļā pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

[4] Krimināllikuma 260. panta otrajā daļā noteikts, ka par ceļu satiksmes noteikumu vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumu pārkāpšanu, ja to izdarījusi persona, kas vada transportlīdzekli, un ja tās rezultātā cietušajam nodarīts smags miesas bojājums,- soda ar brīvības atņemšanu uz laiku astoņiem gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem.

Apsūdzētā /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas tiesa atzīst par pareizu, un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais ir sodāms.

[5] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā /pers. A/ personu raksturojošie dati.

Apsūdzētais /pers. A/ agrāk tiesāts vienu reizi par noziedzīgu nodarījumu ceļu satiksmē (lietas 59.lapa), sodāmība dzēsta, citu kriminālprocesu nav (lietas 53.,59.,60.lapa). /pers. A/ pēdējo reizi administratīvi sodīts par pārkāpumiem ceļu satiksmē /gads/.gadā. Strādā algotu darbu /nozare/ (lietas 86.lapa), no darba devēja SIA "/Nosaukums A/" raksturots (lietas 85.lapa) pozitīvi, darba pienākumus veic atbildīgi un kārtīgi, iepriekš 20 gadus /nozare/, atbrīvots no /nozare/ veselības stāvokļa dēļ (izslimota /diagnoze/, problēmas ar locītavām), invaliditātes nav. Apgādībā esošu personu nav. Deklarētā dzīvesvieta /adrese A/. Ir iegūta augstākā /izglītība/ izglītība, precējies, maznodrošinātas vai trūcīgas personas statuss nav.

[6] Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008.gada 1.jūlija kopsapulcē apstiprinātajā Sodu piemērošanas prakses apkopojumā un tajā izteiktajos priekšlikumos cita starpā norādīts, lai novērstu noziedzīgu nodarījumu recidīvu, krimināls odam jābūt tādam, kas orientēts uz likumpārkāpēja sociālo adaptāciju un resocializāciju, kā arī tāda, kas sekmē noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu (mazināšanu).

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta lēmumā SKK-1/2022 noteikts, ka būtiska nozīme ir individualizēta soda noteikšana, ņemot vērā apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, tai skaitā veselības un ģimenes stāvokli, noziedzīgā apdraudējuma raksturam, radītajam kaitējumam, noziedzīgā nodarījuma motīviem un mērķa izvērtējumam. Krimināllikuma 46.panta otrā daļa noteic, ka nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Tiesību teorijā norādīts, ka ziņas, kas raksturo personību un kurām ir krimināltiesiska nozīme, skar četrus cilvēka dzīves un darbības aspektus: 1) fizisko stāvokli, 2) psihisko stāvokli, 3) sociālo statusu, 4) tiesisko statusu, un to izvērtēšana ļauj, no vienas puses, noskaidrot personas noziedzīgās uzvedības cēloņus, tās noziedzīgo tieksmju stabilitāti, bet no otras puses, noteikt maksimāli lietderīgo soda veidu, lai sasniegtu tā mērķi.

Personas, kura izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, fizisko stāvokli raksturo vecums, dzimums, veselības stāvoklis, invaliditāte, grūtniecība, kam var

būt izšķiroša nozīme, izvēloties soda veidu.

Personības sociālo statusu raksturo ģimenes stāvoklis, apgādājamo personu esamība, dzīvesveids, attieksme pret darbu un mācībām, sadzīves normu ievērošana, uzvedība dažādās dzīves situācijās un citi apstākļi, kam var būt nozīme taisnīga soda noteikšanā (Krastiņš U., Liholaja V. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I-VIII2 nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2018, 197.-198.lapa).

[6.1] Izlemjot jautājumu par apsūdzētajam /pers. A/ nosakāmo soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35. un 46.panta prasībām, ņemot vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību un to, ka par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260. panta otrās daļas paredzēts tikai viens soda veids- brīvības atņemšana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 260. panta otrajā daļā, klasificējams kā mazāk smags noziedzīgs nodarījums, kas izdarīts aiz neuzmanības, turklāt tiesas ieskatā noziedzīgajam nodarījumam ir gadījuma raksturs.

Lemjot par iespēju personu notiesāt nosacīti, kā to tiesas sēdē lūdza arī apsūdzētā /pers. A/ aizstāve, jāņem vērā Krimināllikuma 55.panta pirmajā daļā nepārprotami uzskaitītie apstākļi – izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, vainīgā personība un citi lietas apstākļi.

Izvērtējusi noziedzīgā nodarījuma raksturu, t.sk. to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts aiz neuzmanības, apsūdzētais atzīst vainu, lietā nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, bet ir atbildību mīkstinošs apstāklis, kā arī ievērojot to, ka apsūdzētais uzskatāms par agrāk nesodītu par noziedzīgu darbību izdarīšanu (sodāmība ir dzēsta), tiesa atrod par iespējamu piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus un pamatsodu- brīvības atņemšana- noteikt nosacīti, gūstot pārliecību, ka vainīgais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus. Tiesas ieskatā tieši nosacīta notiesāšana tiesas ieskatā konkrētajos apstākļos ir pietiekams līdzeklis Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikto soda mērķu sasniegšanai. Nosacīta soda noteikšana, pēc tiesas ieskata, atbilst soda mērķim un ir samērīga, kā arī sekmēs iespēju cietušajiem saņemt kaitējuma kompensāciju, ja apdrošinātājs to neizmaksās cietušās prasītajā apmērā.

Ņemot vērā, ka nosacītas notiesāšanas pārbaudes laiks nevar būt mazāks par piemēroto brīvības atņemšanas laiku, kā tas noteikts Krimināllikuma 55. panta trešā daļā, bet tas var būt garāks par noteikto sodu, tiesas ieskatā nosakāms pārbaudes laiks, kas pārsniedz apsūdzētajam noteiktā soda mēru, lai apsūdzētā resocializācija Valsts probācijas dienesta uzraudzībā tiktu realizēta pietiekamā apmērā, tas sekmēs noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu (mazināšanu).

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmo daļu /pers. A/ uzliekams par pienākums 10 darbdienu laikā pēc tiesas nolēmuma spēkā stāšanās reģistrēties Valsts probācijas dienesta /struktūrvienība/, atbilstoši viņa dzīvesvietai.

Tiesas ieskatā prokurora tiesas debatēs un replikā paustais viedoklis, ka /pers. A/ vieglprātīgi vada transportlīdzekli, iepriekš sodīts par līdzīgu noziedzīgu nodarījumu, nav kļuvis uzmanīgāks, nav pamatots ar lietā savāktiem pierādījumiem. No lietā esošajiem materiāliem konstatējams, ka /pers. A/ nav jaunu krimināli vai administratīvi sodāmu pārkāpumu, iepriekšējā sodāmība ir dzēsta, no darba vietas raksturots pozitīvi.

Tiesas ieskatā konkrētajos apstākļos tieši nosacīta notiesāšana resocializēs /pers. A/, panākot, ka turpmāk /pers. A/ pildīs likumus un atturēsies no jaunu noziedzīgu nodarījumu vai administratīvu pārkāpumu izdarīšanas, tādejādi nodrošinot Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktos kriminālsoda mērķus.

[6.2] Par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu atzīstama vainas vaļsirdīga atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošus apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu tiesa nekonstatē.

Nosakot soda mēru tiesa ņem vērā, ka ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis, nav konstatēti apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi.

Tāpat tiesa pie soda mēra noteikšanas ņem vērā Augstākās tiesas Senāta lēmumu lietā Nr.SKK- 232/08, noteikto, ka apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21. pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu izraugāms soda mērs brīvības atņemšanas veidā uz 1 gadu, tas ir, pietuvinot sodu panta sankcijā paredzētajai zemākajai robežai. Tiesas ieskatā šāds soda mērs izskatāmajā lietā atbilst soda mērķim un radītajam kaitējumam, un to nav pamata atzīt par netaisnīgu, bargu vai likumam neatbilstošu.

Par Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu piemērojams papildsods- transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, jo noziedzīgs nodarījums izdarīts ceļu satiksmē, apdraudot ne tikai savu veselību, bet arī citus ceļu satiksmes dalībniekus. Saskaņā ar Krimināllikuma 44.panta otro daļu tiesību ierobežošana ir papildsods, ko piespriež tiesa vai, sastādot priekšrakstu par sodu, nosaka prokurors uz laiku no viena gada līdz pieciem gadiem, atņemot šā likuma sevišķās daļas attiecīgajā pantā minētās tiesības vai nosakot aizliegumu. Ievērojot noziedzīgā nodarījuma veidu un raksturu, šā likuma sevišķajā daļā īpaši paredzētajos gadījumos personai var ierobežot tiesības arī uz ilgāku laiku, bet ne ilgāku par desmit gadiem.

[7] Drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts – /pers. A/ atstājami negrozīti līdz sprieduma stāsies spēkā, sprieduma izpildes nodrošināšanai. Neskatoties uz to, ka apsūdzētais /pers. A/ nav pretdarbojies kriminālprocesa norisei, tiesas ieskatā lietas dalībnieki nav snieguši argumentus drošības līdzekļu atcelšanai vai grozīšanai.

[8] Lietas materiālos ir cietušās /pers. B/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtā liecība ar pieteikumu par materiālo kaitējuma kompensāciju 576,66 *euro* un morālo kaitējuma kompensāciju 10 000 *euro* (lietas 16.lapa).

[8.1] Cietusī nebija ieradusies uz tiesas sēdi, bet pirmstiesas kriminālprocesā policijā ir iesniegusi maksājumus apliecinošu dokumentu: čeku par pacienta iemaksām, medikamentiem, pārsējiem, staiguli, kruķiem kopijas un rēķina par stacionāru kopiju (lietas 17.-22.lapa), kopsummā maksājumi par 576,66 *euro*. Par pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju 10 000 *euro* pirmstiesas procesā liecināja, ka nevar pilnvērtīgi strādāt, ir uz kruķiem, pieļauj, ka tas tā būs vēl ilgi.

[8.2] Citi cietušās pieteikumi vai maksājumus apliecinoši dokumenti tiesā nav saņemti.

[8.3] Tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr. /numurs/ (lietas 26.-27.lapa) secināts, ka /pers. B/ konstatēti smagi miesas bojājumi: labā apakšstilba sasitumu ar sisti-plēstu brūci vidējā 1/3-daļā ārēji-priekšējā virsmā, apakšstilba abu kaulu vaļēju šķembainu lūzumu vidējā 1/3-daļā, galvas sasitumu ar ādas nobrāzumu un mīksto audu pietūkumu pieres apvidū labajā pusē, sistu brūci pakauša rajonā, kas varēja rasties 2023. gada 14. augustā, trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, iespējams, ceļu satiksmes negadījuma apstākļos, saduroties braucošai automašīnai ar gājēju.

[8.4] Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā Nr./numurs/ (lietas 2.lapa) fiksēts, ka apsūdzētā vadītajam transportlīdzeklim ir veikta sauszemes transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana (turpmāk – OCTA) laika posmam no 2023.gada 8.februāra līdz 2024.gada 7.februārim. Protokolā fiksēts, ka 2023. gada 14. augustā plkst.05.33, /maršruts/ pusi /pers. A/ vadīja automašīnu un nepārliecinājās par

satiksmes drošību, ka rezultātā uzbrauca gājējai, kura šķērsoja /ielas nosaukums/ ielu pa gājēju pāreju.

[8.5] No apdrošināšanas sabiedrības- /Nosaukums B/ atbildes tiesai (lietas 81.lapa) redzams, ka apdrošinātājs vēl nav izmaksājis cietušajai /pers. B/ atlīdzību, kā arī apdrošinātājam nav precīzas informācijas par izmaksājamās atlīdzības apmēru, provizoriskais apdrošināšanas atlīdzināšanas apmērs veikts saskaņā ar medicīnisko dokumentāciju un Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra atzinumu un tā apmērs sastāda 16 554 *euro*, kas var tikt pārskatīts pēc gala nolēmuma saņemšanas.

[9] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 22.pantu, personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 97^1.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka cietušajam ir tiesības saņemt informāciju par kompensācijas, tai skaitā valsts kompensācijas, pieteikšanas un saņemšanas nosacījumiem un šajā likumā noteiktajā kārtībā iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju.

No minētajām tiesību normām izriet, ka ceļu satiksmes negadījumā cietušajai personai kriminālprocesa ietvaros ir tiesības saņemt informāciju par kompensācijas pieteikšanas un saņemšanas nosacījumiem, kā arī – iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju, turklāt tai tiek garantētas procesuālās iespējas kompensācijas saņemšanai.

Attiecībā uz kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanas kārtību kriminālprocesā ir paredzēts arī izņēmums – kaitējuma kompensācija cietušajiem noziedzīgā nodarījumā, kas saistīts ar ceļu satiksmes noteikumu un transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumu pārkāpšanu. Cietušās /pers. B/ tiesības uz kaitējuma kompensācijas saņemšanu par tai nodarīto mantisko un nemantisko kaitējumu ceļu satiksmes negadījumā risināmas obligātās civiltiesiskās apdrošināšanas ietvaros, saņemot kaitējuma kompensāciju no apdrošinātāja:

1) Kaitējuma kompensācijas saņemšanas kārtības regulējums cietušajiem, kas par tādiem atzīti noziedzīgajā nodarījumā, kas saistīts ar ceļu satiksmes noteikumu un transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumu pārkāpšanu (Krimināllikuma 260.pants), būtiski atšķiras no vispārējās Kriminālprocesa likumā noteiktās kārtības, jo šajos gadījumos kaitējuma kompensācijas veidu, apmēru un saņemšanas kārtību regulē Obligātās civiltiesiskās apdrošināšanas likums (turpmāk- OCTA) un saskaņā ar to izdotie Ministru kabineta noteikumi;

2) OCTA 15.pants attiecas gan uz personai nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem, gan nemateriālajiem zaudējumiem;

3) kriminālprocesā no vainīgā var tikt piedzīti tie zaudējumi, kuri netiek atlīdzināti saskaņā ar OCTA likumu, vai kuri pārsniedz OCTA likumā un saskaņā ar to izdotajos normatīvajos aktos noteikto apdrošinātāja atbildības limitu. Pārējos gadījumos kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā nenoteic.

No tiesu prakses izriet, ka, atzīstot vainīgās personas, kuras civiltiesiskā atbildība ir apdrošināta saskaņā ar OCTA līgumu, tiesības paļauties uz šī līguma izpildi, vienlaikus ir atzīts, ka atsevišķos gadījumos cietušajam ir tiesības saņemt kaitējuma kompensāciju no vainīgā, nevēršoties pēc apdrošināšanas atlīdzības pie apdrošinātāja, un tiesām šajā gadījumā faktiski ir jāveic apdrošinātāja izmaksājamās apdrošināšanas atlīdzības aprēķins, kas jāņem vērā, nosakot no vainīgā piedzenamo kompensāciju par cietušajam nodarīto kaitējumu.

Ņemot vērā minēto un to, ka cietusī ir vērsusies pie apdrošinātāja, bet kompensācija vēl nav izmaksāta, kā arī nav zināms precīzs izmaksājamās kompensācijas apmērs, cietušajai kaitējuma kompensācija šajā nolēmumā nav nosakāma. Ja cietusī uzskata, ka OCTA gadījumā ar apdrošinātāja izmaksāto kompensāciju nav atlīdzināts viss kaitējums, cietušajai ir tiesības pieprasīt kaitējuma atlīdzību no vainīgās personas civiltiesiskā kārtībā. Pieprasot atlīdzību civiltiesiskā kārtībā, cietušais ir atbrīvots no valsts nodevas samaksas.

[10] Krimināllietas materiāliem pievienotie 3 DVD diski (lietas 3., 34., 39.lapa) - ar fotoattēliem pie ceļu satiksmes negadījuma protokola; audioierakstu telefona sarunai ar Neatliekamās palīdzības dienestu; videoierakstu no ceļu satiksmes negadījuma –un tie glabājami pie krimināllietas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 520., 530.pantu, tiesa

nosprieda

atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260. panta otrajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu sodu- brīvības atņemšana- noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu 6 mēnešiem.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/ 10 darbdienu laikā pēc tiesas nolēmuma spēkā stāšanās reģistrēties Valsts probācijas dienesta /struktūrvienība/.

Drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts – atstāt negrozītus līdz spriedums stāsies spēkā.

Kaitējuma kompensāciju /pers. B/ nenoteikt.

3 DVD diskus, kas glabājas krimināllietas materiālos – glabāt pie krimināllietas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas 2024.gada 2. maija apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese L.France